

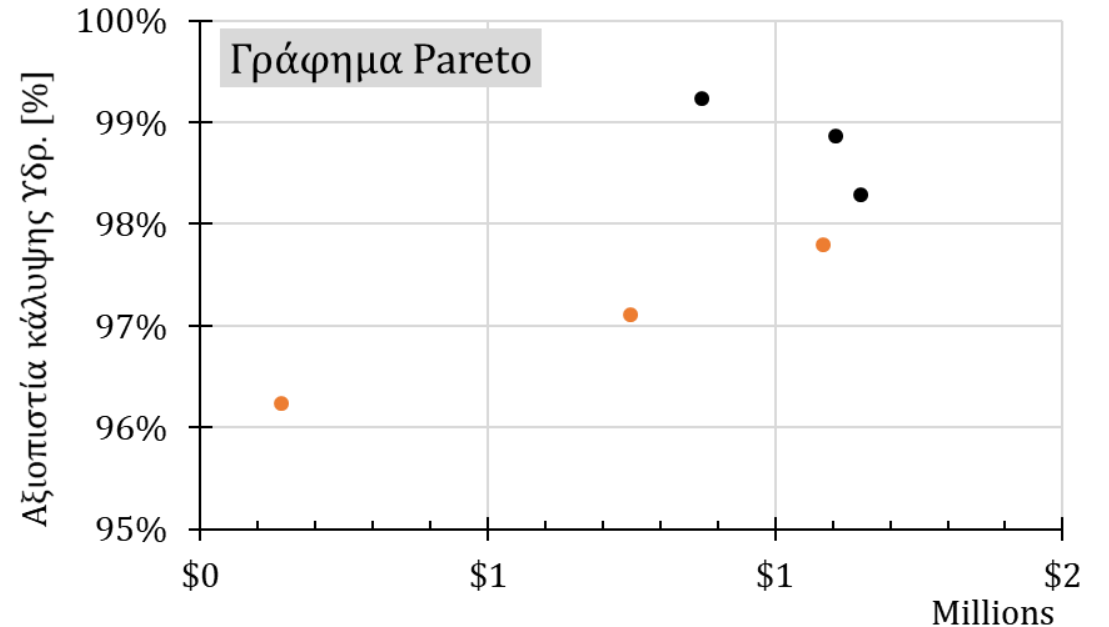
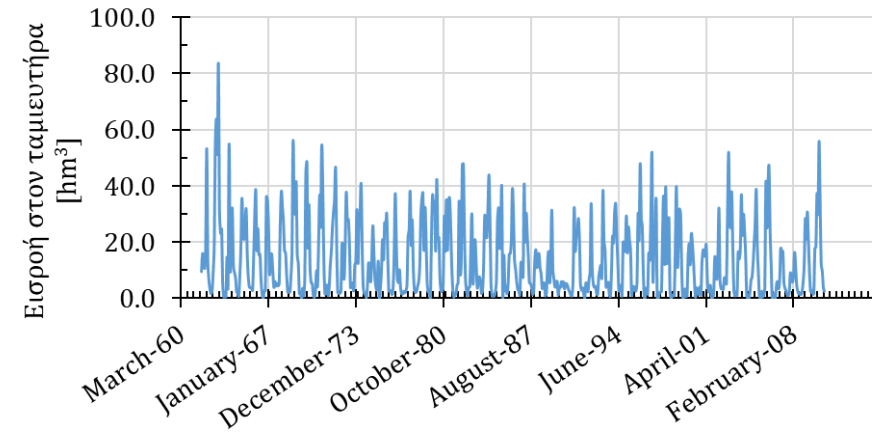
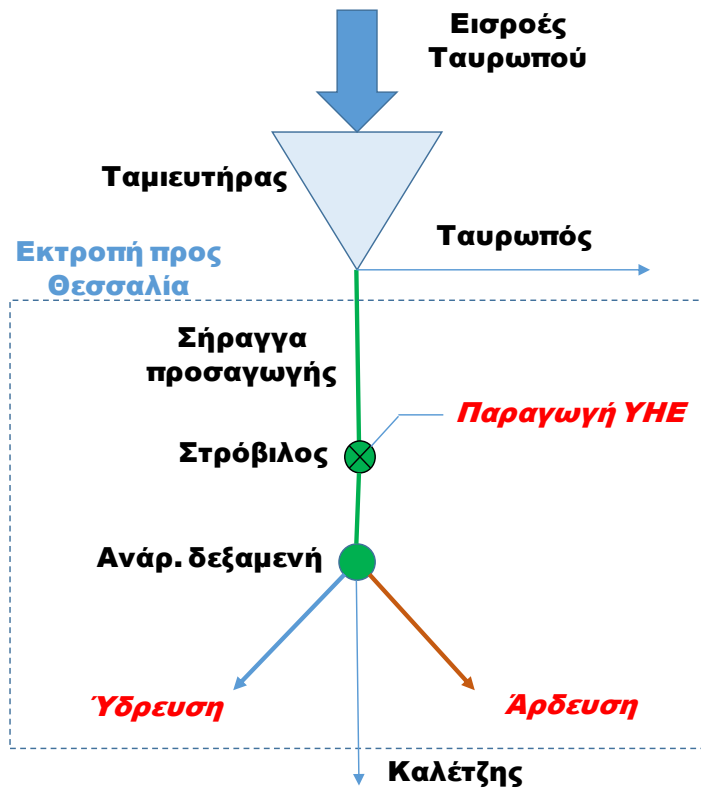

Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Τομέας Υδατικών Πόρων και Περιβάλλοντος

Διαχείριση Υδατικών Πόρων

Χρήστος Μακρόπουλος
Αναπληρωτής Καθηγητής ΕΜΠ

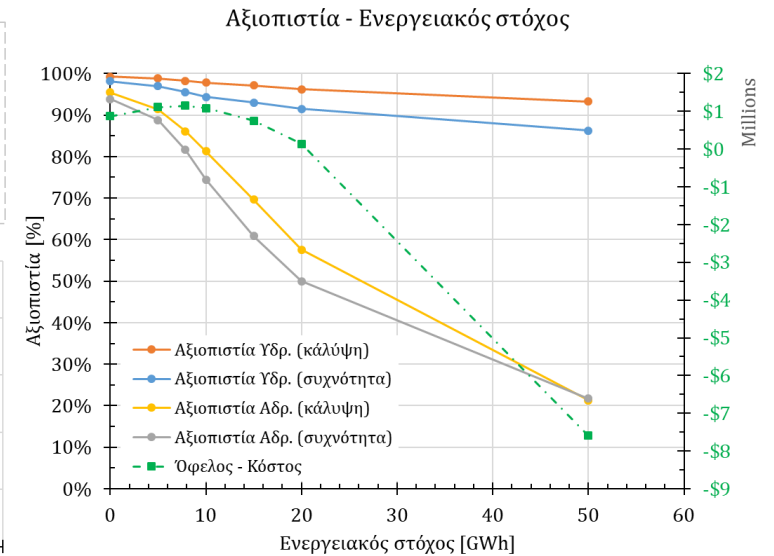
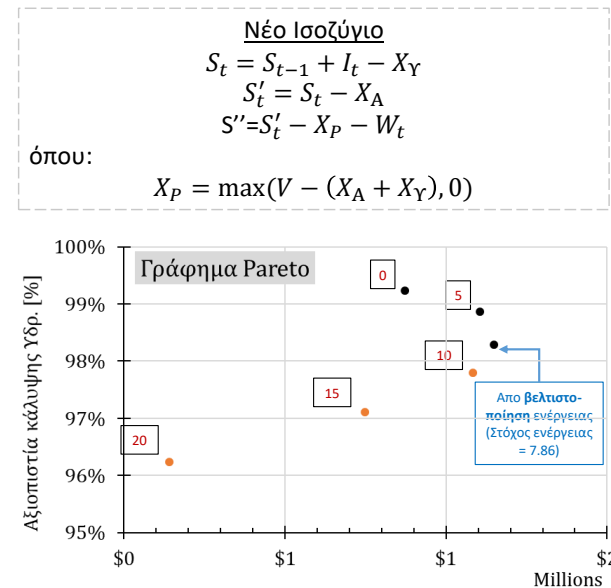
Χρήση των μοντέλων για την επίλυση προβλημάτων

Επίλυση?

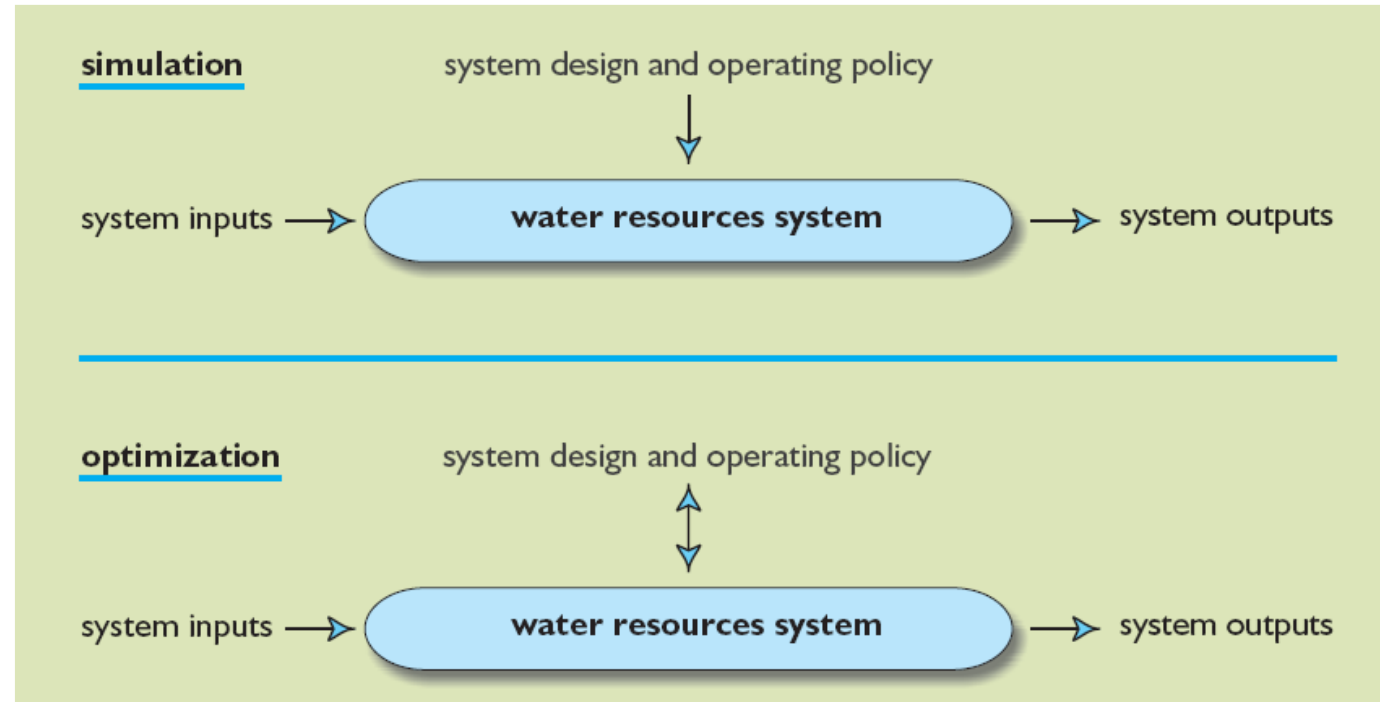
Μετά τη δημιουργία του μοντέλου:

- **Αναλυτικά** (πρέπει να είναι πολύ απλό)
- Με **δοκιμή και πλάνη** (*trial and error*)
- **Βελτιστοποίηση**

Στάδια επίλυσης

- 2 στάδια για την επίλυση ενός προβλήματος:
 - Προσομοίωση (η παραμετροποίηση) προβλήματος
 - Βελτιστοποίηση (μέσω **στοχικής συνάρτησης**)
- Τα 2 αυτά στάδια **δεν** είναι ανεξάρτητα μεταξύ τους (και τα 2 είναι εξίσου σημαντικά) (και είναι στην ουσία ο τρόπος που λύνουμε όλα τα προβλήματα μηχανικού – ακόμα και τα ‘κρυμμένα’).

Πότε;

- Η προσομοίωση συνιστάται για:
 - Τη μελέτη πολύπλοκων συστημάτων, δηλ. συστήματα για τα οποία η αναλυτικές λύσεις είναι ανέφικτες
 - Για τη σύγκριση **εναλλακτικών σχεδίων** για ένα σύστημα που δεν υπάρχει ακόμα
 - Για τη μελέτη των επιπτώσεων πιθανών **μεταβολών** σε ένα υπάρχον σύστημα. Γιατί δεν αλλάζουμε το σύστημα;
 - Για την **επαλήθευση** αναλυτικών λύσεων
- Η προσομοίωση **δεν** συνιστάται όταν:
 - Οι παραδοχές του μοντέλου είναι τόσο απλές που μπορούμε να εφαρμόσουμε μαθηματικές μεθόδους για να βρούμε ακριβείς απαντήσεις (**αναλυτικές** λύσεις)

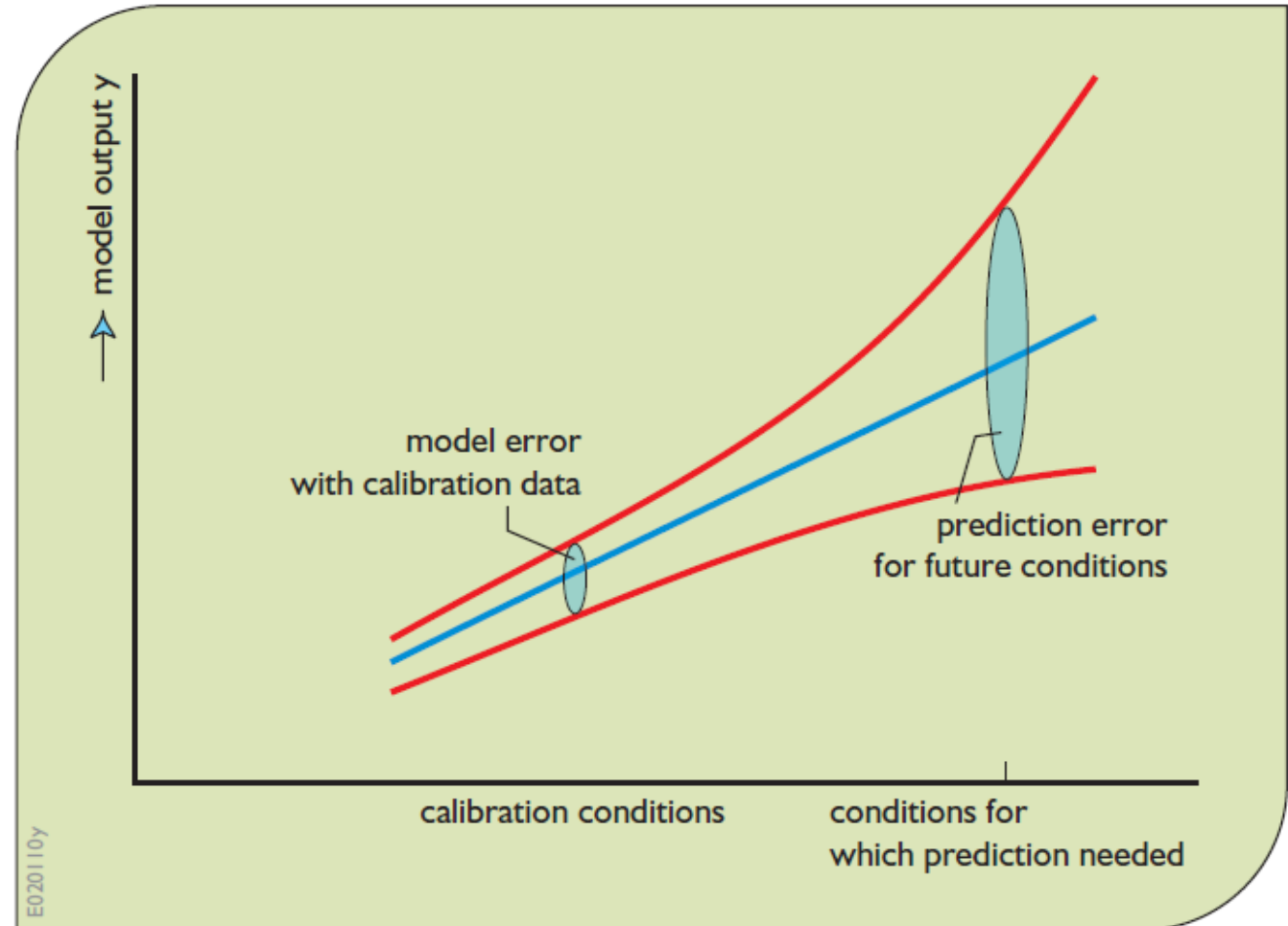
Πόσο ακριβής είναι μια προσομοίωση;

Αν και οι παράμετροι θεωρούνται γνωστές μπορεί να είναι **αβέβαιες**:

- Λάθη στις **μετρήσεις**: είναι οι χρονοσειρές εισροών ακριβείς;
- **Ανεπάρκεια** μετρήσεων για τον ζητούμενο χώρο και χρόνο
- Λάθη στην **απεικόνιση** του προβλήματος στο μοντέλο (ή έλλειψη βασικών διεργασιών από το μοντέλο)
- Έλλειψη **πληροφορίας** (ξέρουμε πραγματικά την *παροχτετευτικότητα* του υδραγωγείου; Μπορεί να έχει αλλάξει το τελευταίο εξάμηνο, ξέρουμε τη *ζήτηση* σε 5 χρόνια;)

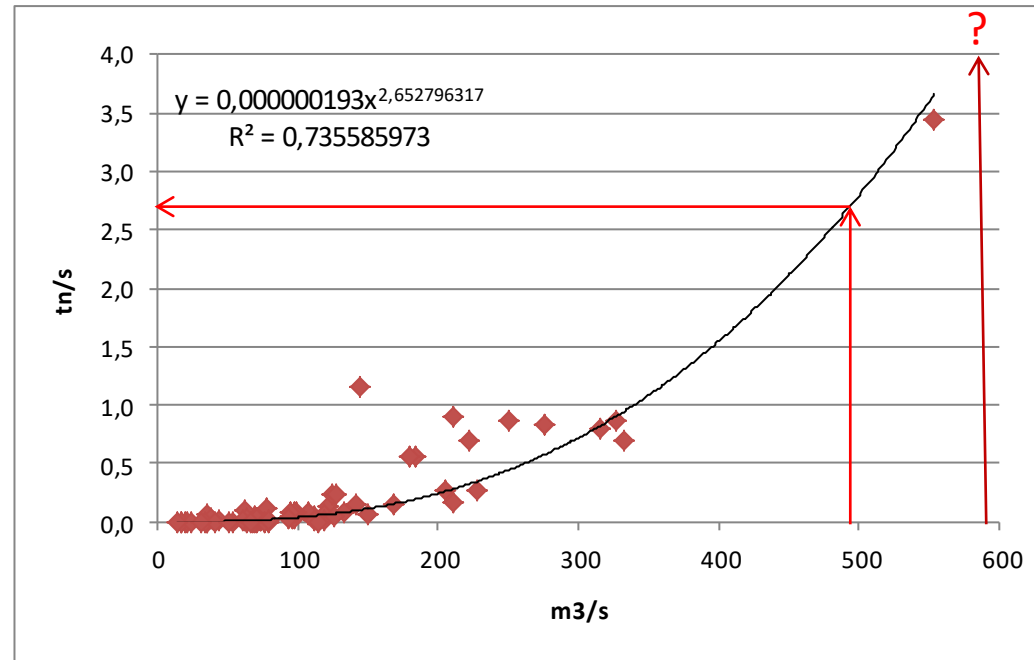
Με δεδομένη αυτή την αβεβαιότητα πόσο καλές μπορεί να είναι οι προβλέψεις;

- Χρησιμοποιούμε **ιστορικά δεδομένα** για να υπολογίσουμε τις παραμέτρους του μοντέλου (**βαθμονόμηση**)
- Όταν ζητάμε μελλοντικές προβλέψεις από το μοντέλο, υποθέτουμε (εμμέσως) ότι τα ιστορικά δεδομένα είναι **αντιπροσωπευτικά** του μελλοντικού συστήματος.

Χρήση μοντέλων εκτός περιοχής δεδομένων (extrapolation)

Όσο πιο πολύ χρειάζεται να **απομακρυνθούμε** από τις συνθήκες των μετρήσεων που έχουμε, τόσο **μεγαλύτερη η αβεβαιότητα**

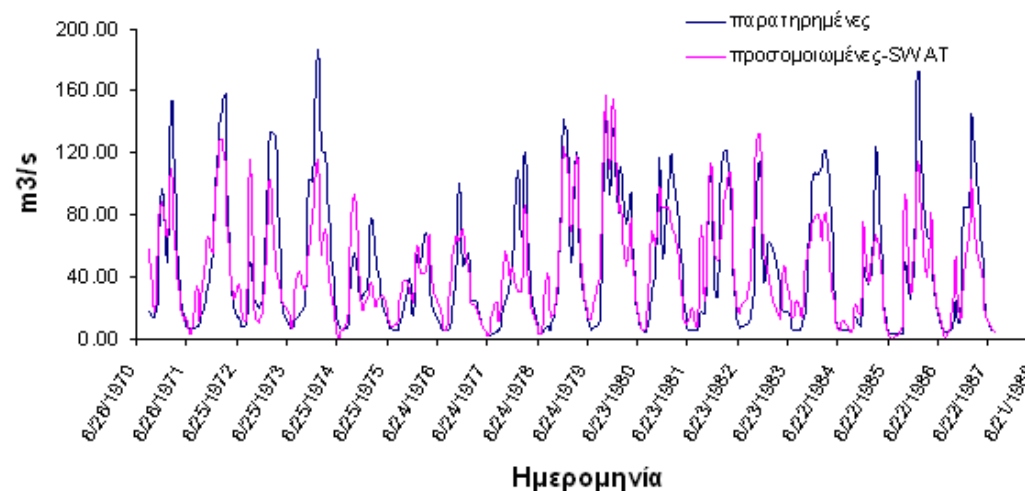
Μελέτη στερεοπαροχής ποταμού Αλιάκμωνα
(θέση Ιλαρίωνα):

- Στερεοπαροχές 1962-1982.
- Απορροές 1962-1992

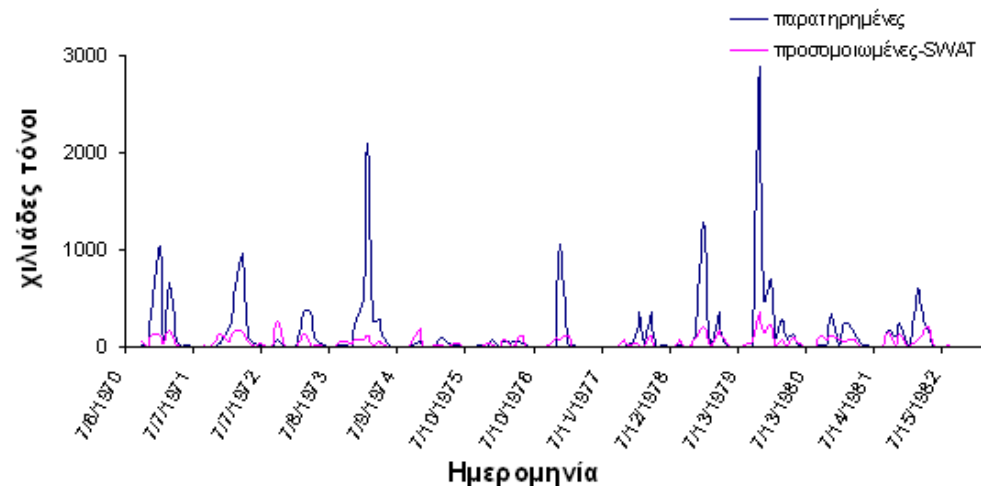
Η ακρίβεια του μοντέλου εξαρτάται:

- Από την **ακρίβεια** με την οποία προσομοιώνει ιστορικές συνθήκες
- Την **ομοιότητα** των μελλοντικών συνθηκών με αυτές που καταγράφονται μέσω των ιστορικών δεδομένων

Μηνιαίες παροχές (Ιλαρίωνας)

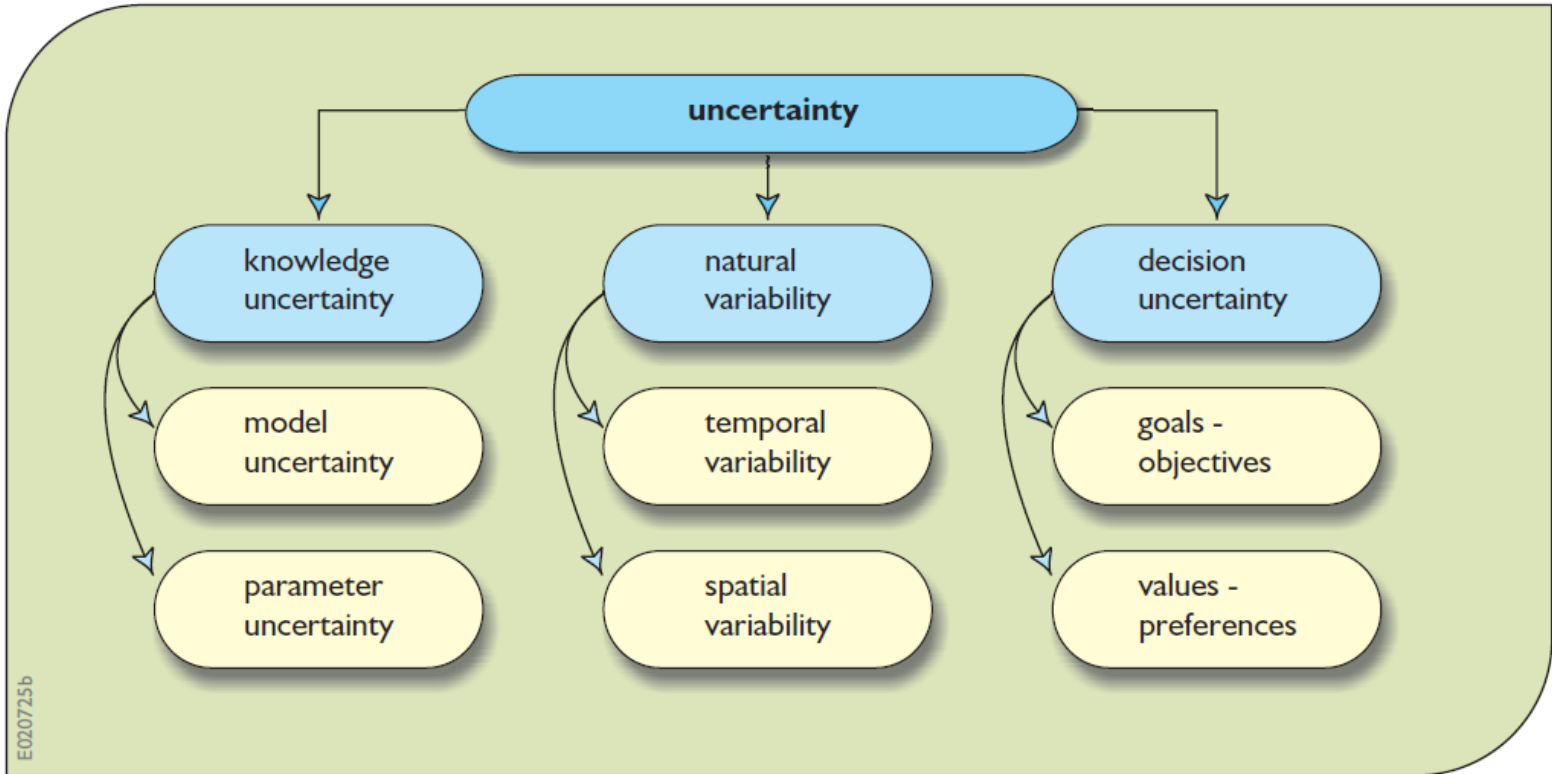

Μηνιαίες στερεοπαροχές (Ιλαρίωνας)

Τύποι αβεβαιότητας

- Στις **γνώσεις** μας (π.χ., μετρήσεις, διεργασίες, δομή μοντέλου)
- Στη **φύση** (π.χ., χωροχρονική μεταβολή βροχής)
- Στις **αποφάσεις** (π.χ., προτεραιότητες του επόμενου Περιφερειάρχη, τιμή της kWh ενέργειας)

Πόσο μπορούμε να μειώσουμε την αβεβαιότητα των μοντέλων μας

Πλήρως ντετερμινιστικό σύστημα που περιγράφεται μόνο μία μεταβλητή X_t από τη σχέση:

$$X_t = k * X_{t-1} * (1 - X_{t-1})$$

Με ελάχιστα διαφορετικές αρχικές συνθήκες

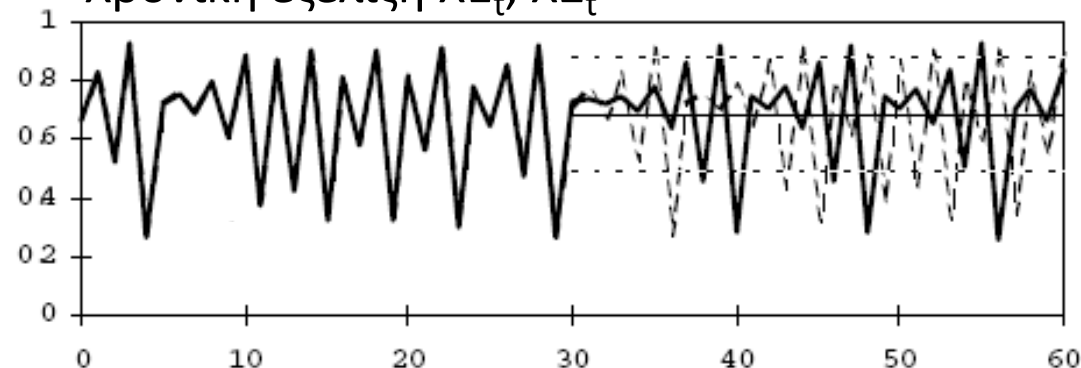
πχ:

Έστω, $k=3.7$

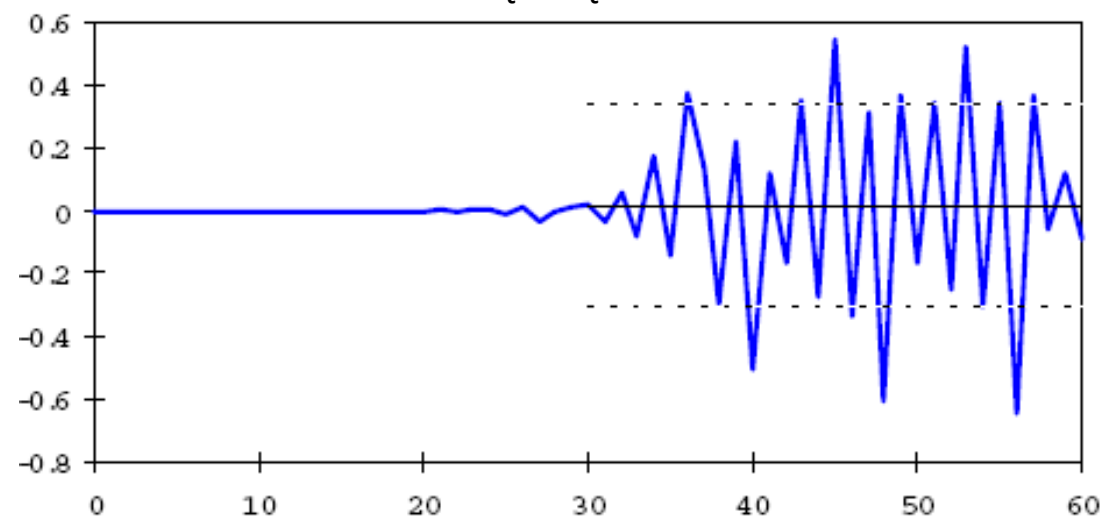
Δοκιμή 1: $X_1=0.660000$

Δοκιμή 2: $X_1=0.660001$

Χρονική εξέλιξη X_{1t}, X_{2t}

Χρονική εξέλιξη $X_{1t} - X_{2t}$

Σκέψεις...

- Πως λέγεται η **θεωρία** που εξηγεί την ευαισθησία στις αρχικές συνθήκες;
- Τι **επιπτώσεις** έχει αυτή η θεωρία στις **μακροπρόθεσμες** προβλέψεις (ακόμα και τελείως ντετερμινιστικών) συστημάτων που επηρεάζονται από τις αρχικές συνθήκες τόσο πολύ;
- Ποιό είναι το **σύστημα** στο οποίο δούλεψε ο άνθρωπος που ανακάλυψε το φαινόμενο; Και πόσο μπροστά μπορούμε να προβλέψουμε στο σύστημα αυτό;
- Τι να σημαίνει (δυστυχώς) αυτό για τα GCMs;

When the Butterfly Effect Took Flight

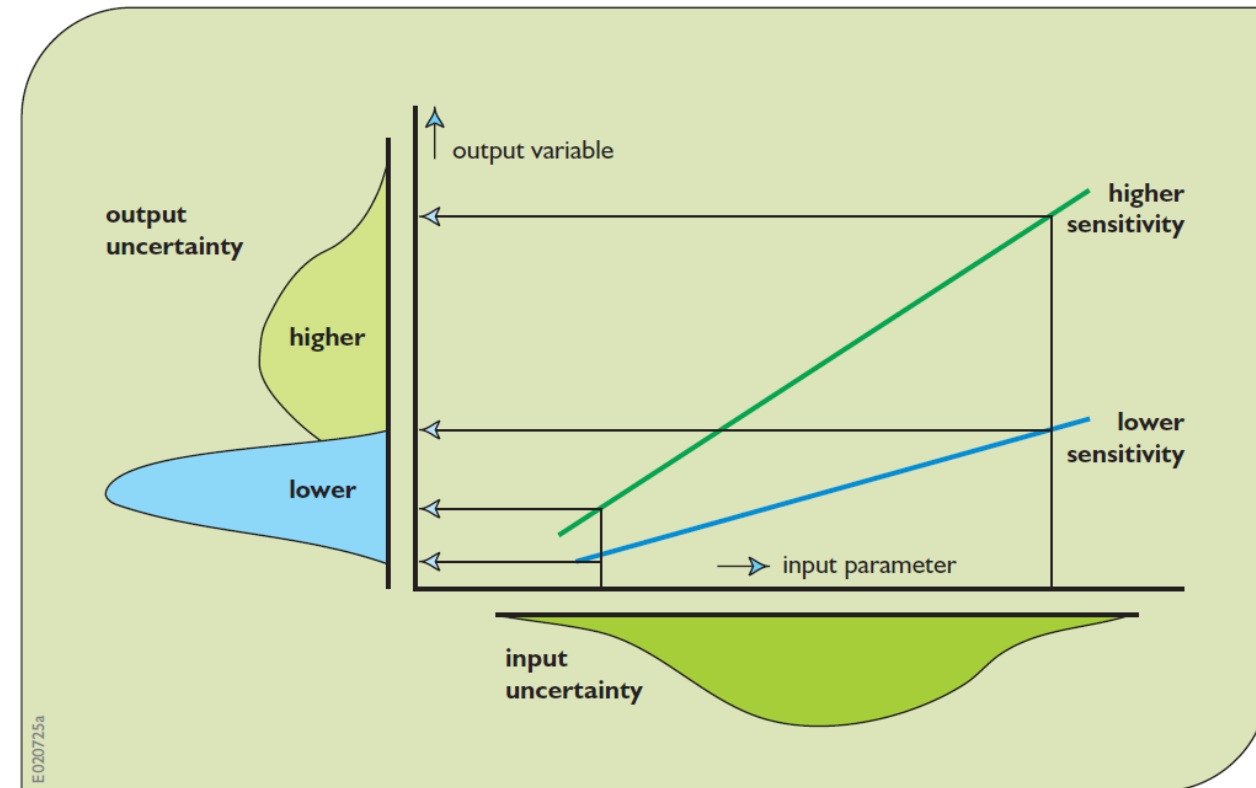
<https://www.technologyreview.com/s/422809/when-the-butterfly-effect-took-flight/>

Ανάλυση Αβεβαιότητας και Ευαισθησίας

- Ανάλυση αβεβαιότητας και ανάλυση ευαισθησίας: μεταβολή παραμέτρων και εξέταση επίπτωσης στα αποτελέσματα.
- Αν το μοντέλο είναι **πολύ ευαίσθητο** σε κάποιες παραμέτρους, ίσως πρέπει να τις προσέξουμε περισσότερο! (πχ. νέα συλλογή/ανάλυση δεδομένων)

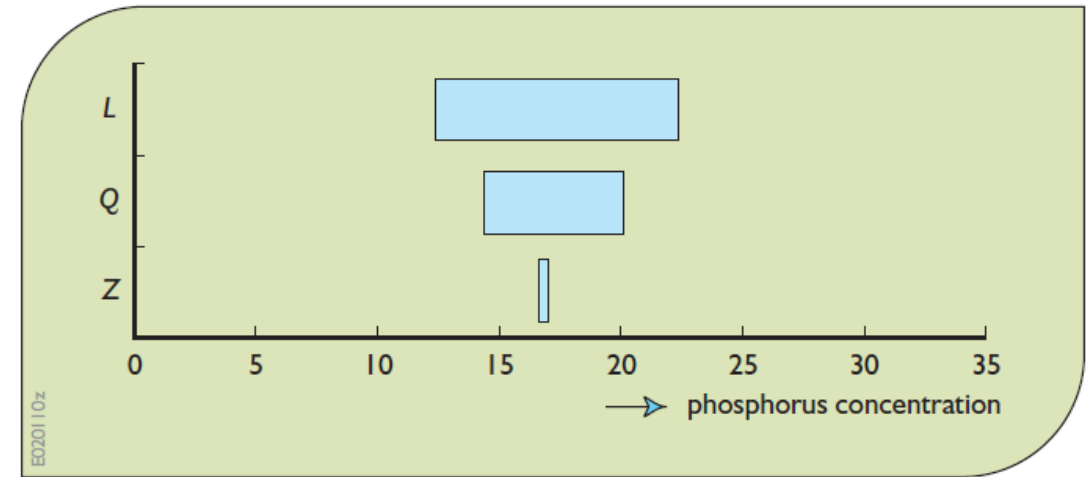
Ευαισθησία & Αβεβαιότητα

- Στην ανάλυση **ευαισθησίας** προσπαθούμε να υπολογίσουμε την **επίπτωση ενός (μικρού) λάθους των παραμέτρων εισόδου** στα αποτελέσματα του μοντέλου
- Στην ανάλυση **αβεβαιότητας** χρησιμοποιούμε **πιθανοτικές κατανομές των παραμέτρων εισόδου** για να υπολογίσουμε **πιθανοτικές κατανομές των αποτελεσμάτων** του μοντέλου.

Ανάλυση Ευαισθησίας

- Στην ανάλυση ευαισθησίας, θέλουμε να υπολογίσουμε την επίπτωση που θα έχουν **(μικρές) μεταβολές της παραμέτρου εισόδου** που μας ενδιαφέρει στο **αποτέλεσμα**.
- Μια απλή μέθοδος είναι η **μεταβολή** (μόνο αυτής) της παραμέτρου μέσα σε **ένα διάστημα $[\alpha, \beta]$** , π.χ.,
 - τα μέγιστο-ελάχιστο διάστημα μέσα στο οποίο έχει φυσικό νόημα η παράμετρος ή πιο συχνά
 - ένα % (πχ 5%, 10%)
- και να τρέχουμε το μοντέλο για τα όρια αυτά, υπολογίζοντας τα όρια των αποτελεσμάτων.

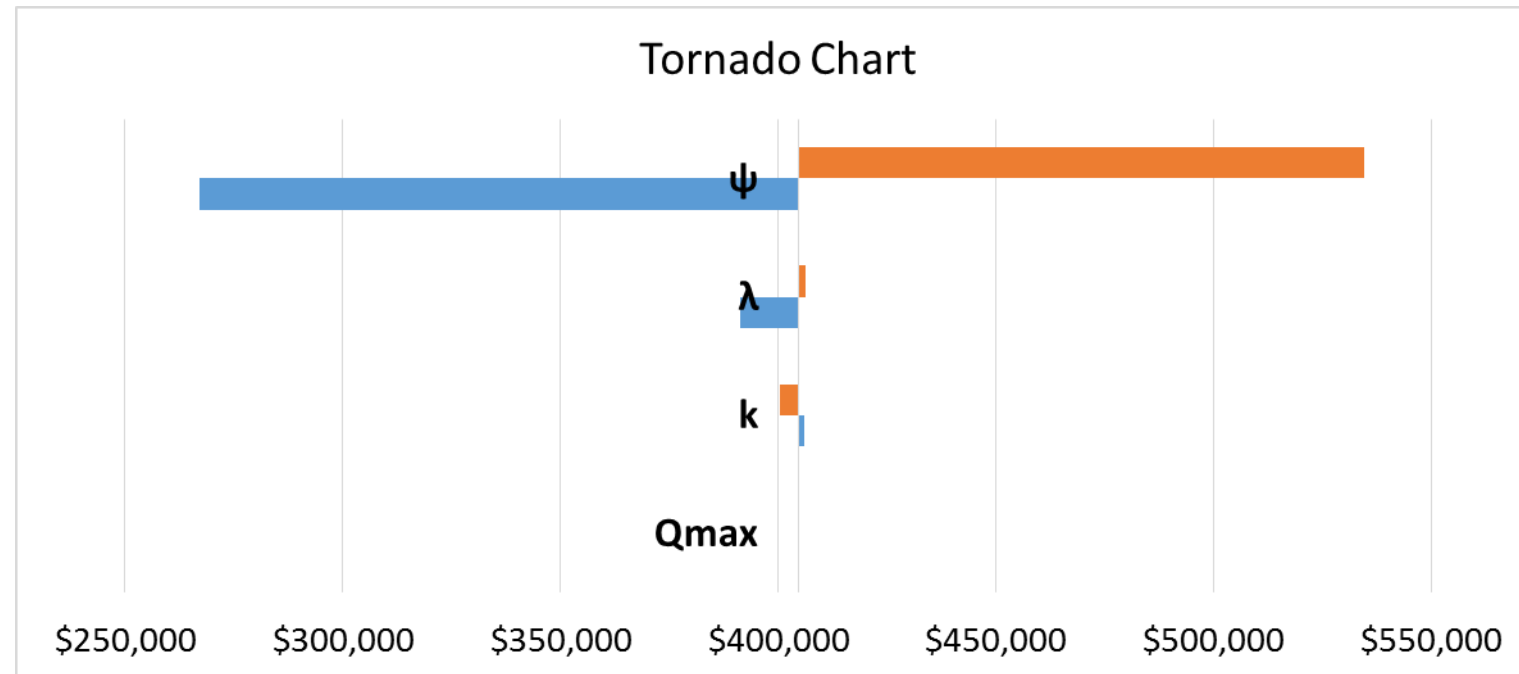

Διάγραμμα Tornado

Παράδειγμα: Ευαισθησία σε παραμέτρους του προβλήματος τ. Πλαστήρα

- Με πόση ακρίβεια ξέρουμε όλες τις παραμέτρους του προβλήματος μας;
- Πχ: παραμέτρους σχήματος ταμιευτήρα k , λ , ειδικής ενέργειας ψ και παροχτετευτικότητας αγωγού πτώσης Q_{max} .
- Αλλάζω τις παραμέτρους (μια-μια) μεταξύ $\pm 5\%$

Σε ποιες παραμέτρους το σύστημα είναι **πιο ευαίσθητο** (πχ η οικονομική του απόδοση αλλάζει περισσότερο...)

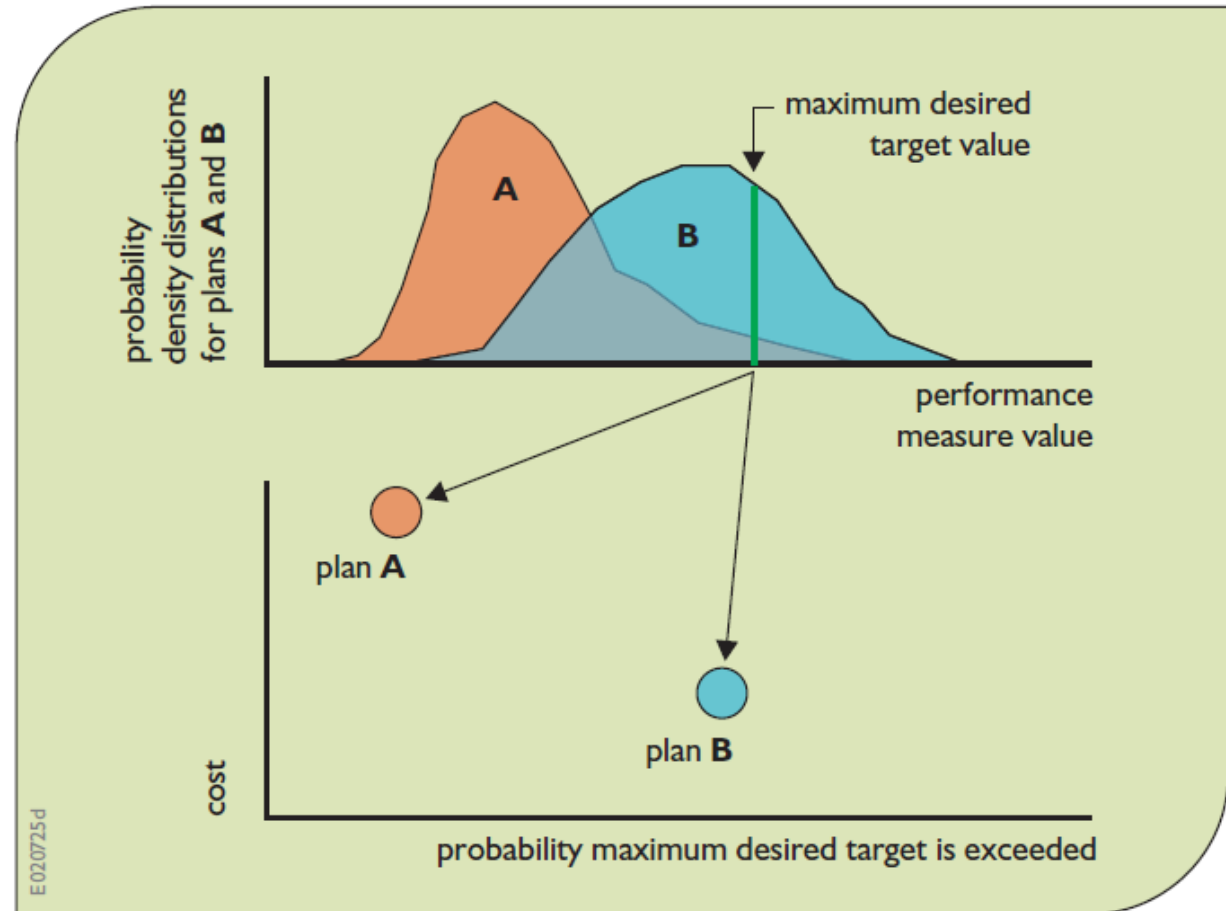

Ανάλυση Αβεβαιότητας

Στην ανάλυση αβεβαιότητας πρέπει:

- I. να ανακαλύψουμε από ποιά **συνάρτηση πιθανότητας** απο την οποία προέρχεται η παράμετρος **εισοδου** του μοντέλου που μας ενδιαφέρει και
- II. επιλέγοντας τυχαία στοιχεία (δείγματα) από την κατανομή αυτή να υπολογίσουμε τη **συνάρτηση πιθανότητας των αποτελεσμάτων**.

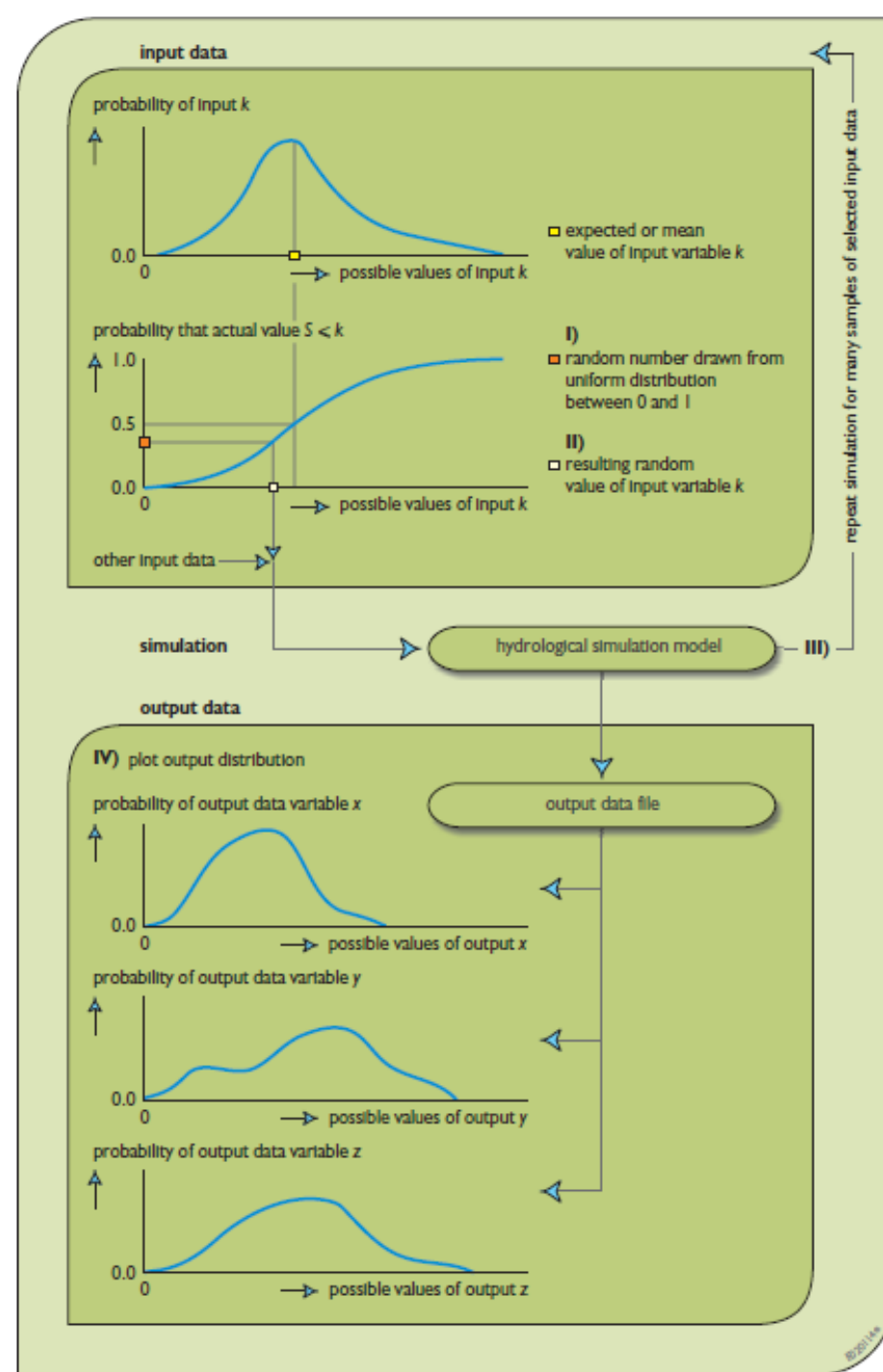
Και πως μπορεί να μας είναι χρήσιμο κάτι τέτοιο;

Σχήμα: έχουμε 2 εναλλακτικές λύσεις του ίδιου προβλήματος και δύο κριτήρια για τη κάθε λύση (επίδοση(αβέβαιη) και κόστος (βέβαιο)).

Monte Carlo

1. Υποθέτω (ή υπολογίζω) την συνάρτηση πυκνότητας πιθανότητα των εισόδων.
2. Διατυπώνω την αθροιστική συνάρτηση κατανομής ($F(x)$ – πιθανότητα μη υπέρβασης)
3. Παίρνω δείγματα (με ρουλέτα): Δημιουργώ τιμές ομοιόμορφα στο $[0, 1]$. Τις θεωρώ πιθανότητες μη υπέρβασης.
4. Διαβάζω τα x που αντιστοιχούν στις (τυχαίες) πιθανότητες μη υπέρβασης.
5. Τις τιμές του x αυτές τις χρησιμοποιώ σαν εισόδους στο μοντέλο
6. Υπολογίζω τις παραμέτρους εξόδου.
7. Επαναλαμβάνουμε πολλές φορές
8. Καταλήγουμε στον υπολογισμό της (εμπειρικής) κατανομής των παραμέτρων εξόδου.

Προβλήματα της Monte Carlo

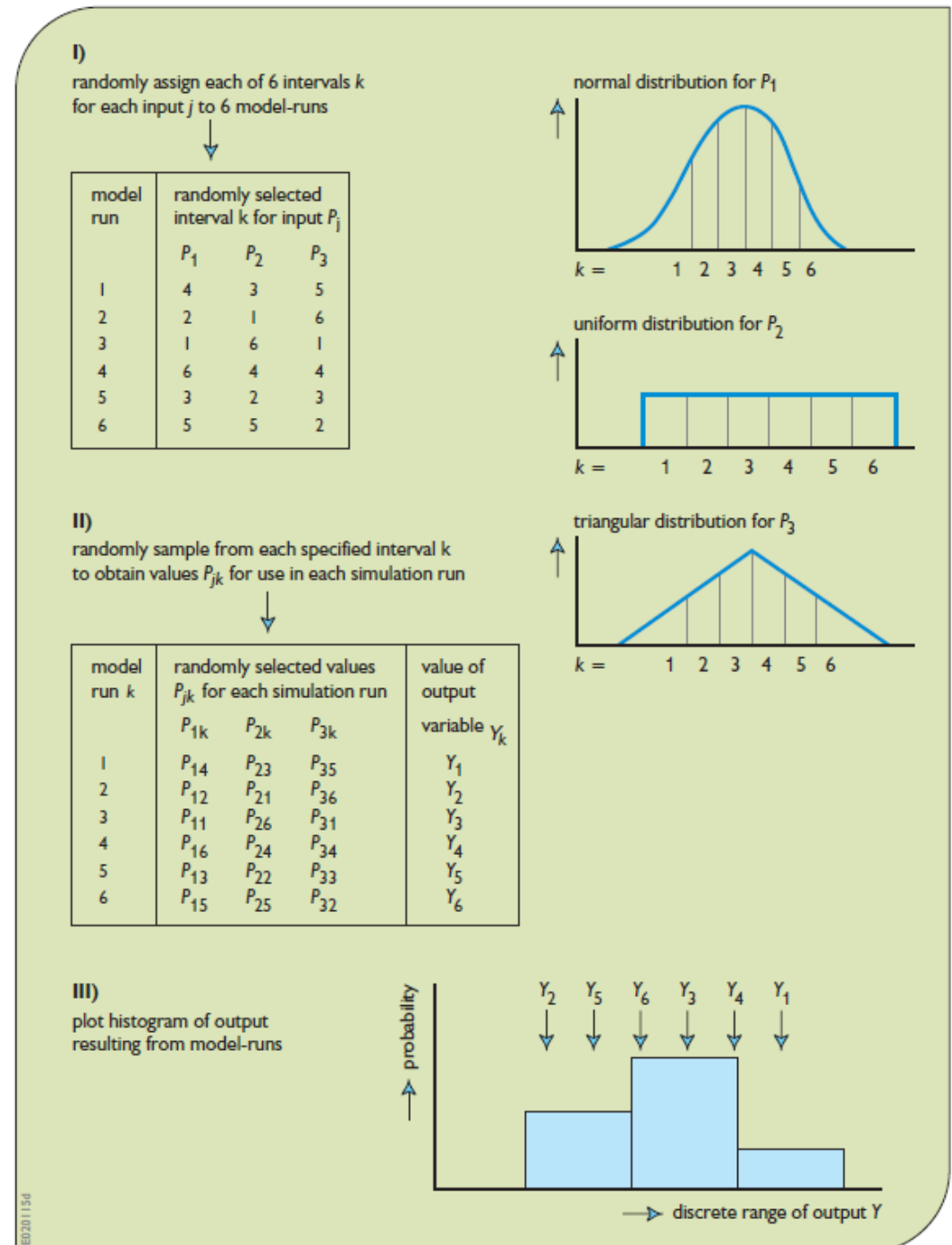
- Χρειαζόμαστε πολλές τιμές και πολλούς υπολογισμούς του μοντέλου μας για να δημιουργήσουμε τις κατανομές (1000;)
- Αλλιώς μπορεί να έχουμε πολύ πληροφορία για ένα μέρος της κατανομής και πολύ λίγη πληροφορία για άλλο μέρος...

Μια πιο έξυπνη λύση: Latin Hypercube Sampling

- Χωρίζουμε την κατανομή της παραμέτρου εισόδου σε **ισο-πιθανά τμήματα**.
- Διαλέγω ένα δείγμα από κάθε τέτοιο τμήμα για κάθε μεταβλητή εισόδου.
- Συνδυάζω (τυχαία) τα δείγματα από τις διάφορες μεταβλητές
- Διαλέγω μια τιμή από κάθε τμήμα και τα χρησιμοποιώ στο μοντέλο.
- Υπολογίζω την **κατανομή της παραμέτρου εξόδου**.

Δείτε:

- Iman, R.L. and Helton, J.C., 1988. An investigation of uncertainty and sensitivity analysis techniques for computer models. Risk analysis, 8(1), pp.71-90. (στη βιβλιογραφία του μαθήματος)
- <https://www.mathworks.com/help/stats/lhsdesign.html?requestedDomain=www.mathworks.com>

Παράδειγμα: Αβεβαιότητα σε παραμέτρους του προβλήματος τ. Πλαστήρα

- Πόσο καλά μπορούμε να εκτιμήσουμε όμως τη **ζήτηση**;
- Έστω ότι η αρδευτική ζήτηση που εκτιμάται ως $150 \text{ hm}^3/\text{έτος}$ ακολουθεί βήτα κατανομή με τυπική απόκλιση 10 hm^3
- Ποια η κατανομή πιθανοτήτων των στόχων μας (πχ του κόστους/οφέλους – πχ. πόσο πιθανό είναι να βγάλουμε πάνω από 450.000€ ;))

